

BESLUITENLIJST

van de openbare vergadering van de raad van de gemeente Raalte gehouden op 24 april 2013 om 19.30 uur.

Voorzitter: dhr. P.A. Zoon
Griffier: dhr. drs. J.B. Zijlstra

Aanwezig: dhr. J.A.M. Alferink (CDA), dhr. A. Bennink (GB), dhr. E. den Daas (LA),
dhr. E. van Dompelaar (CDA), dhr. W.A.M. van Dongen (CDA) (vanaf 19.45 uur),
mw. F.J. Freriks-Hulsegge (CDA), dhr. R. Godeschalk (CDA), dhr. B.M. Grolleman
(CDA), dhr. W.P.H. de Hair (GB), dhr. R. Holtmaat (GB), mw. A.G.M. Holtmaat-
Smienk (GB), dhr. M.J. Hoogeslag (GB), dhr. H.A.J.M. van Kampen (SP),
dhr. A.H. Kreule (VVD), dhr. I.J.C. Leijten (PvdA), dhr. A. Misha (1 voor allen),
dhr. F.A. Niens (GB), dhr. B.J.M. Nijboer (VVD), dhr. M. Perton (D66),
dhr. P.J.Th. Pont (VVD), dhr. J.G. Schokker (GB), mw. E.C.P.M. van Steen (CDA),
dhr. G.E.M. Temmink (CDA), dhr. F.M. Wichink Kruit (CDA) en
dhr. A. van der Wilt (PvdA)

Wethouders: dhr. G. Hiemstra, dhr. J.G.S.J. van Loevezijn en dhr. W.J.M. Wagenmans
Secretaris: mw. E.T. Halman

Afwezig: -

6. Interpellaties

De voorzitter merkt op dat er een verzoek is ontvangen voor het houden van interpellatie van een tweetal fracties uit de gemeenteraad; de fractie van Lokaal Alternatief en de fractie van de VVD. Voordat hij het woord geeft aan een van de fracties vraagt hij of het verzoek voor het houden van interpellatie door een genoegzaam aantal leden van de gemeenteraad wordt ondersteund. Dat behoren er ten minste vijf te zijn. Er is meer dan voldoende steun. De voorzitter vraagt de fractievoorzitters aan te geven wat zij voorstellen bij deze interpellatie en beschouwt het als een eerste termijn.

De heer Den Daas. "Voorzitter, wij hebben er een coproductie van gemaakt en dat willen wij graag in deze vergadering ook voortzetten. Ik neem de inleiding voor mijn rekening en de vragen zullen gesteld worden door de heer Kreule."

De voorzitter dankt de heer Den Daas voor zijn toelichting en stelt voor dat de overige fracties aansluitend aan de twee genoemde fracties in eerste termijn eventueel reageren voordat de wethouder reageert.

De voorzitter geeft het woord aan de fractie van Lokaal Alternatief, de heer Den Daas.
"Dank u wel, voorzitter. Vorige week verscheen in de media berichten dat het bewijs inzake de aansprakelijkheidsstelling van de heer Haarman, twee pvc-buizen, verdwenen is. Daarnaast heeft het college afgelopen vrijdag zelf een persconferentie belegd om een aantal stukken waar vertrouwelijkheid op zat toch openbaar te maken. Lokaal Alternatief en de VVD zijn van mening dat het verdwijnen van de buizen slordig en onprofessioneel is. Het getuigt eveneens van gebrek aan regie. Hierdoor is het aanzien van het gemeentebestuur geschaad. Daarnaast zijn wij op zijn zachtst gezegd verbaasd dat vertrouwelijke stukken die het belang van de gemeente Raalte volgens het college zouden schaden nu toch ineens openbaar gemaakt zijn.
Ja, voorzitter. Deze hele gang van zaken, het verdwijnen van bewijsstukken, is te bizar voor woorden. Het enige fysieke bewijs dat de heer Haarman van de stortplaats geweten heeft, is weg. Maar gelukkig, aldus de wethouder, we hebben de foto's nog. De kwestie roept bij de VVD en Lokaal Alternatief de nodige vragen op en dat zal zo dadelijk de heer Kreule verwoorden.

We komen over de geheimhouding te spreken bij een volgende vergadering naar aanleiding van een burgerinitiatief. Dus over de geheimhouding van dit geheel en mijn bemerkingen daarop die bewaar ik nog even. Dat er kritische bemerkingen over dat onderwerp, over geheimhouding van rijk en groen naar voren gebracht zullen worden, moge duidelijk zijn. Dit is wat mij betreft de bijdrage die ik in eerste termijn wil leveren. En ik wacht vol spanning de vragen en zeker ook de antwoorden af.”

De voorzitter geeft het woord aan de heer Kreule.

“Dank u, voorzitter. Vooraf even, vanaf dag 1 hebben wij binnen de VVD-fractie besloten dat alleen de heer Nijboer vertrouwelijke stukken zou inzien. Ik ga er dan ook van uit dat ik vrijuit alle vragen kan stellen, aangezien ik niet op de hoogte ben of ben geweest van vertrouwelijke stukken. Mocht er toch een vraag zijn die het college niet kan of mag beantwoorden, dan ga ik ervan uit dat er bij de betreffende vraag gemeld en ook toegelicht wordt waarom er niet geantwoord kan worden. Dan de vragen:

- Kan het college tegenover de raad bevestigen dat pvc-buizen die de grondslag vormden voor het bewijsmateriaal in de aansprakelijkheidsstellingprocedure inderdaad zijn verdwenen zoals vermeld in de Stentor van 17 april jl.? Zo ja, sinds wanneer zijn deze verdwenen en op welke datum is deze vermissing voor het eerste geconstateerd?
- Hoe kan het dat de buisjes wel gefotografeerd zijn (wat mogelijkerwijs voor de datering is) en vervolgens niet ordentelijk opgeborgen zijn?
- Hoe is het mogelijk dat dit bewijsmateriaal verdwenen is?
- Welke acties heeft het college ondernomen na het verdwijnen van het bewijsmateriaal?
- Zijn er nog meer gevonden spullen gefotografeerd? Zo ja, welke? En zijn die wel veilig opgeborgen? Zo nee, waarom niet?
- Deelt het college onze mening dat het verdwijnen van het bewijsmateriaal een enorme blunder is die de positie van de gemeente Raalte verzwakt?
- Onder wiens beheer vielen deze pvc-buisjes op het moment dat deze voor het laatst wel zijn gezien?
- Op welke plaats en onder welke condities waren deze toen opgeborgen?
- Wie voerde de regie over de sanering van een stortgat?
- Is het college het met ons eens dat dit de verantwoordelijkheid van het college is?
- Heeft het college deze verantwoordelijkheid genomen? Zo ja, waarom zijn de buisjes niet onmiddellijk naar het gemeentehuis gebracht?
- Wanneer het niet onder beheer van de gemeente viel maar van een andere partij. Welke acties zijn ondernomen richting deze andere partij toen bekend werd dat de buisjes weg waren?
- Wat is en wat heeft u gedaan om de buisjes terug te vinden?
- Is uit te sluiten dat deze buisjes doelbewust zijn zoekgeraakt? Waarop baseert de wethouder dit? Op welke datum is de vermissing door de ambtelijke organisatie gemeld bij de wethouder? Op welke datum heeft de wethouder dit gemeld in het college c.q. de burgemeester?
- Is de heer Haarman van de vermissing op de hoogte gesteld? Zo ja, wanneer en waarom?
- Als de heer Haarman niet actief op de hoogte is gesteld, is dan bekend hoe hij deze informatie heeft ontvangen? Heeft deze kennis een rol gespeeld in het proces om tot een schikkingresultaat te komen?
- Als de buisjes al veel langer verdwenen waren, waarom heeft wethouder Wagemans er dan in de aansprakelijkheidsstelling zo de nadruk op gelegd dat dit het bewijs was dat de heer Haarman van de vuilstort op de hoogte moet zijn geweest?
- In de Stentor stelt de wethouder dat de vermissing van de buisjes geen nadelig effect heeft op de juridische procedure vanwege de beschikbaarheid van foto's. Op basis van welke kennis komt de wethouder tot dit oordeel?
- Is het college van mening dat communicatie rondom deze zaak goed verloopt? Zo ja, kunt u dit toelichten? Zo nee, sinds wanneer vindt u dit en wat heeft u gedaan en gaat u doen om dit te verbeteren?
- Er is nu informatie openbaar gemaakt. Informatie waarvan u steeds heeft gezegd dat dit de positie van de gemeente Raalte zou schaden. Heeft het college nu zelf de positie van de gemeente Raalte geschaad? Of klopt de eerdere bewering dat de openbaarheid de positie zou schaden niet?
- Waarom moest het verdwijnen van de buisjes geheim blijven terwijl de tegenpartij al op de hoogte was van de verdwijning?

- Deelt het college onze mening dat gezien de debacles van de afgelopen jaren dit geen incident is maar dat er sprake is van een structureel probleem binnen de gemeente Raalte qua werkwijze en communicatie? Zo nee, waarom niet? Zo ja, wat heeft het college gedaan en gaat het doen om dit te verbeteren?”

De voorzitter geeft het woord aan de heer Van der Wilt.

“Voorzitter, een opmerking van orde. Is het niet zo bij een interpellatie dat eerst het college moet antwoorden en dat daarna pas de discussie in twee rondes plaatsheeft? Ja, ik ga niet heel veel zeggen over orde maar als ik google dan is dat de procedure. Ik stel voor dat nu het college antwoordt en dat wij ons daarna in het debat kunnen voegen.”

De voorzitter antwoordt dat als de heer Van der Wilt het op prijs stelt na de interpellatie nog twee termijnen over dit onderwerp gevoerd kunnen worden.

De heer Van der Wilt: “Dat is de procedure, voorzitter.”

De voorzitter zegt dat dit inderdaad het geval is maar dat hij er een praktisch element in wilde voegen. Hij gaat over naar de beantwoording van het college en geeft de heer Wagenmans het woord. “Voor de goede orde zal ik de vraag nogmaals herhalen en dan zal ik vervolgens ook het antwoord daarbij geven.

1. Kan het college tegenover de raad bevestigen dat pvc-buizen die de grondslag vormden voor het bewijsmateriaal in de aansprakelijkheidsstellingprocedure inderdaad zijn verdwenen zoals vermeld in de Stentor van 17 april jl.?
Dat is juist.
2. Zo ja, sinds wanneer zijn deze verdwenen en op welke datum is deze vermissing voor het eerste geconstateerd?
Het is niet bekend wanneer de buizen zijn afgevoerd. Vermoed wordt dat dit is gebeurd in de periode tot 15 juni 2012. De datum waarop de sanering van het stortgat feitelijk is beëindigd. Pas begin oktober 2012 moest worden geconstateerd dat de buizen niet aanwezig waren nadat de tegenpartij had gevraagd naar de buizen.
3. Hoe kan het dat de buisjes wel gefotografeerd zijn (wat mogelijkwerijs voor de datering is) en vervolgens niet ordentelijk opgeborgen zijn?
Het belang van de buizen in een eventuele aansprakelijkheidsstelling ten tijde van de sanering is onvoldoende onderkend. Wel zijn de buizen evenals het andere aangetroffen materiaal gefotografeerd.
4. Hoe is het mogelijk dat dit bewijsmateriaal verdwenen is?
De waarde van de buizen waar het gaat om datering in relatie tot de nu voorliggende aansprakelijkheidsstelling was ten tijde van het nemen van de foto's en het uiteindelijk afvoeren van de buizen nog niet bekend. Om die reden was er kennelijk geen reden om meer aandacht aan de buizen te besteden dan al was gedaan.
5. Welke acties heeft het college ondernomen na het verdwijnen van het bewijsmateriaal?
Nadat in oktober werd gevraagd naar de buizen is contact opgenomen met het bedrijf dat de sanering feitelijk heeft uitgevoerd. Door dat bedrijf is nog gezocht. Zowel op het opslagterrein bij het bedrijf als in de administratie. Al snel bleek dat de buizen waren afgevoerd naar de verwerkingsinrichting.
6. Zijn er nog meer gevonden spullen gefotografeerd? Zo ja, welke? En zijn die wel veilig opgeborgen? Zo nee, waarom niet?
In totaal zijn er 435 foto's gemaakt van de sloop en de sanering van de gehele locatie waarvan 223 betrekking hebben op de sanering van het stortgat. Deze laatste beslaan de periode 2 mei 2012 tot en met 12 juni 2012. Afgezien van de buizen is er in het stortgat met name puin gevonden met daarin ook astbestresten en wat kleinere zaken zoals plastic bekertjes en een enkel fietsonderdeel. Ook de overige zaken zijn gefotografeerd en vervolgens afgevoerd. De reden daarvoor heb ik u al geantwoord onder vraag 3 die u hierover

gesteld heeft.

7. Deelt het college onze mening dat het verdwijnen van de het bewijsmateriaal een enorme blunder is die de positie van de gemeente Raalte verzwakt?
Nee. Die mening delen wij niet. Het niet meer aanwezig zijn van de buizen is vervelend maar niet cruciaal of fataal. De vondst van de buizen is voldoende gedocumenteerd met de foto's en getuigenverslagen.
8. Onder wiens beheer vielen deze pvc-buisjes op het moment dat deze voor het laatst wel zijn gezien? Op welke plaats en onder welke condities waren deze toen opgeborgen?
De sanering heeft plaatsgevonden in opdracht van de gemeente Raalte. Nadat ze aangetroffen en gefotografeerd zijn, zijn de buizen opgeslagen in een decontaminatietent ten behoeve van de asbestverwijdering. Deze decontaminatietent bevond zich op de locatie Heesweg 44-44A. Het feitelijk beheer werd gevoerd door een bedrijf dat in opdracht van de gemeente de sanering uitvoerde.
9. Wie voerde de regie over de sanering van een stortgat?
De sanering werd uitgevoerd in opdracht van de gemeente in het kader van het project de Zegge VII. Binnen de gemeentelijke organisatie fungeert ten behoeve van dit project de projectorganisatie die de regie voert over het project. De directievoering over de sanering van het stortgat wordt gevoerd door DHV in opdracht van de gemeente.
10. Is het college het met ons eens dat dit de verantwoording van het college is?
Ja, voor de uitvoering van dit project is ons college bestuurlijk verantwoordelijk.
11. Heeft het college deze verantwoording genomen? Ja, het college heeft die genomen.
Zo nee, waarom niet? Zo ja, waarom zijn de buisjes niet onmiddellijk naar het gemeentehuis gebracht? Het dragen van verantwoordelijkheid is niet hetzelfde als alles zelf doen. Zoals reeds is aangegeven, is kennelijk het belang van de buizen in een eventuele aansprakelijkheidsstelling ten tijde van de sanering onvoldoende onderkend.
12. Wanneer het niet onder beheer van de gemeente viel maar van een andere partij. Welke acties zijn ondernomen richting deze andere partij toen bekend werd dat de buisjes weg waren?
Ook hier heb ik al antwoord op gegeven bij vraag 5. Welke acties heeft het college ondernomen na het verdwijnen van het bewijsmateriaal? Ik heb die vraag al beantwoord.
13. Wat is en wat heeft u gedaan om de buisjes terug te vinden?
Ook deze vraag is al beantwoord onder vraag 5.
14. Is uit te sluiten dat deze buisjes doelbewust zijn zoekgeraakt? Waarop baseert de wethouder dit?
Ik herhaal de vraag nog even. Ja, dit sluiten wij uit. Ten eerste kwam het belang van de buizen pas aan het licht nadat deze waren afgevoerd. Pas toen bleek immers de betekenis van de op de buizen aanwezige code. Ten tweede was er bij de feitelijke sanering voor zover bekend niemand aanwezig die daar belang bij zou kunnen hebben.
15. Op welke datum is de vermissing door de ambtelijke organisatie gemeld bij de wethouder? Op welke datum heeft de wethouder dit gemeld in het college c.q. aan de burgemeester?
Kort na 5 oktober 2012 ben ik op de hoogte gesteld van het feit dat de buizen niet in het bezit van de gemeente waren en ook niet meer te achterhalen waren. In de collegevergadering van 9 oktober is een en ander teruggekoppeld naar het college.
16. Is de heer Haarman van de vermissing op de hoogte gesteld? Zo ja, wanneer en waarom?
De advocaat van de heer Haarman is per brief van 13 november 2012 schriftelijk op de hoogte gesteld van het feit dat de buizen niet meer aanwezig zijn.
17. Als de heer Haarman niet actief op de hoogte is gesteld, is dan bekend hoe hij deze informatie heeft ontvangen? Heeft deze kennis een rol gespeeld in het proces om tot een schikkingresultaat te komen?

Ook deze vraag heb ik beantwoord en die schaar ik onder vraag 16.

18. Als de buisjes al veel langer verdwenen waren, waarom heeft wethouder Wagenmans er dan in de aansprakelijkheidsstelling zo de nadruk op gelegd dat dit het bewijs was dat de heer Haarman van de vuilstort op de hoogte moet zijn geweest?
Doordat op basis van productiecodes op de buizen de productiedatum van de buizen kon worden achterhaald, zijn deze van groot belang in het kader van de aansprakelijkheidsstelling. Het niet meer aanwezig zijn van de buizen is – zo heeft onze advocaat ons bij herhaling benadrukt – niet van doorslaggevend belang voor de aansprakelijkheidsstelling. Niet nu de herkomst van de buizen voldoende is gedocumenteerd.
19. In de Stentor stelt de wethouder dat de vermissing van de buisjes geen nadelig effect heeft op de juridische procedure vanwege de beschikbaarheid van foto's. Op basis van welke kennis komt de wethouder tot dit oordeel?
Deze mening is gebaseerd op het oordeel van onze advocaat.
20. Is het college van mening dat communicatie rondom deze zaak goed verloopt? Zo ja, kunt u dit toelichten? Zo nee, sinds wanneer vindt u dit en wat heeft u gedaan en gaat u doen om dit te verbeteren?
In een kwestie als onderhavige waarbij een rechtszaak dreigt en nog wordt gepoogd om een schikking te bereiken is communicatie altijd een lastig aspect. We hebben gelet op het belang van de gemeente in juridische zin en in samenspraak met de advocaat een bepaalde lijn in de communicatie aangehouden. Wij onderkennen dat het juridische proces soms in de weg staat van transparantie en openheid en proberen hierin een juiste weg te vinden. Hierbij tekenen wij aan dat het naar onze mening geen goede zaak is om dit op een dergelijke manier en een dergelijk proces, via de media, te voeren.
21. Er is nu informatie openbaar gemaakt. Informatie waarvan u steeds heeft gezegd dat dit de positie van de gemeente Raalte zou schaden? Heeft het college nu zelf de positie van de gemeente Raalte geschaad? Of klopt de eerdere bewering dat de openbaarheid de positie zou schaden niet?
De reden om informatie tot afgelopen vrijdag niet openbaar te maken was met name het gevolg van de lopende onderhandelingen over een eventuele schikking. Nu is gebleken dat een dergelijke schikking niet realistisch is, kon de betreffende informatie openbaar gemaakt worden. Een en ander in overeenstemming met het advies van onze advocaat.
22. Waarom moest het verdwijnen van de buisjes geheim blijven terwijl de tegenpartij al op de hoogte was van de verdwijning?
Het proces van onderhandelen over het schikkingsvoorstel was niet gebaat bij publiciteit.
23. Deelt het college onze mening dat gezien de debacles (riolering, waterpomp, Flierefluiter) van de afgelopen jaren dit geen incident meer is maar dat er sprake is van een structureel probleem binnen de gemeente Raalte qua werkwijze en communicatie?
Nee, deze mening delen wij absoluut niet."

De voorzitter geeft aan dat de wethouder de vragen heeft beantwoord en vraagt of iemand hierop wil reageren. De voorzitter noteert de namen. Met de griffier is afgesproken dat het onderwerp nog een keer in de agendacommissie wordt besproken. De voorzitter geeft het woord aan mevrouw Van Steen.

"Dank u wel voorzitter."

De heer Den Daas interrumpeert. "Voorzitter, is het niet gebruikelijk dat de interpellanten eerst het woord krijgen in de eerste termijn?"

De voorzitter zegt dat er niets over staat voorgeschreven in het reglement van orde. In het reglement van orde staat slechts dat de interpellant de voorzitter van de raad, de indiener en de leden van het college slechts maximaal tweemaal het woord voeren. Ik heb het reglement van orde hier bij mij dus vandaar.

De heer Den Daas: "Dat was mijn vraag niet. Mijn vraag was: is het niet gebruikelijk dat indieners van een motie, interpellatie enzovoort als eerste het woord krijgen bij de behandeling in eerste termijn? Want dit is de eerste termijn, dat hebben we net afgesproken."

De voorzitter antwoordt dat er nu een discussie over het reglement wordt gevoerd. Dat is ontzettend jammer. Hij probeerde zojuist een eerste termijn te combineren. Daar reageerde de heer Van der Wilt op dat er eerst een interpellatie moet komen en dan twee termijnen. Daarvan heb ik gezegd dat het nog een keer in de agendacommissie wordt besproken. Ik wil nu geen uitvoerig debat want de interpellant, de leden van de raad, de burgemeester en wethouders krijgen niet meer dan tweemaal het woord. Maar ik wil niet 'de regelneef' zijn. Wat dat betreft leg ik dat terzijde en spreek ik later met u. Vervolgens vraagt u nu om als eerste het woord te krijgen als interpellant. Ik heb er geen bezwaar tegen maar ik laat mijn mening graag herleiden door wat de raad zelf vindt. En als dat het geval is dan ga ik in eerste instantie naar de heer Den Daas en de heer Kreule en daarna naar de overige sprekers. De raad bepaalt het. Ik stel voor om dat te volgen.

Mevrouw Van Steen: "Ik zou zeggen; geef de interpellant het woord."

De voorzitter geeft de heer Den Daas als eerste het woord.

"Dank u wel, voorzitter. Als ik de antwoorden van de wethouder goed op mij laat inwerken, dan is er eigenlijk niets aan de hand. Het college vindt dat het allemaal prima gegaan is. Het is bepaald geen blunder. Het is een beetje vervelend, maar ach er zijn ergere dingen op deze wereld. Ja, ik deel die mening niet, voorzitter. Want ik vind het nog steeds onbegrijpelijk dat iets wat zo cruciaal is, gewoon maar verdwijnt. En de hamvraag is nu eigenlijk; het werd niet als cruciaal gezien. Die hele datering werd pas als cruciaal gezien op het moment dat het naar buiten kwam. Want dat die buisjes gefotografeerd zijn, alles is kennelijk gefotografeerd. Dus die buisjes niet in het bijzonder. Er zijn 435 foto's gemaakt, 223 van de sanering van het stortgat. De hele zomer (totdat in de publiciteit kwam dat er wat aan de hand was naar aanleiding van vragen van Lokaal Alternatief) werd die datering helemaal niet belangrijk gevonden. Dat maakte ik op uit de antwoorden van de wethouder. En als je dat in ogenschouw neemt dan is het inderdaad niet zo verwonderlijk dat die dingen weg zijn.

Alleen vind ik dat vreemd, voorzitter. Ik vind het een vreemd verhaal. Je gaat vanalles fotograferen en je gaat alles documenteren. Mijn vraag is aan het college: waarom is het college van meet af aan niet gespitst geweest op datering van de gevonden troep? Van meet af aan wil je toch weten of er enige mogelijkheid tot aansprakelijkheidsstelling is? Het lijkt wel of het college daar pas over na is gaan denken op het moment dat men met de rug tegen de muur stond en dat er indringende vragen over gesteld werden. Daar wil ik graag antwoord op hebben, voorzitter. Want zoals het nu is wordt het eigenlijk nog gekker dan het al was wat mij betreft.

Want het lijkt erop dat het college de boel de boel liet en helemaal niet van plan was om als een bok op de haverkist te gaan zitten en er achter te gaan komen wat die datering zou zijn. En dat vind ik een schokkend iets. Want op het moment dat het stortgat in zijn volle breedte, lengte en diepte bekend werd, kon je op je vingers nagaan dat het een schadepost zou worden. Dat er veel kosten mee gemoeid zouden zijn. En het college doet al die tijd niets. Die wacht tot oktober door dan eens te gaan vragen: 'waar zijn die buisjes eigenlijk?' Dat vind ik vreemd en ik wil graag weten van de wethouder wat hij daarvan vindt en hoe hij dat kan duiden en of mijn redenering klopt. Dat het college de hele zomer die hele sanering niet zo belangrijk vond. En dan wil ik van het college weten waarom men het niet zo belangrijk vond.

Dan zijn er nog meer onderdelen gevonden, daar zijn ook foto's van gemaakt. Ja, ik wil graag van het college weten waarom men geen experts in de hand genomen heeft om de boel te kunnen dateren. Zoals bij archeologisch onderzoek kan men al vrij nauwkeurig achterhalen – deskundigen, koolstofmethode geloof ik – van wanneer en uit welke periode iets is. Het college heeft dat allemaal helemaal niet gedaan. Waarom niet? Er zijn toch experts – en ik weet het bijna zeker – die aan motorblokken, fietsonderdelen, kunnen zien uit welke periode een dergelijk onderdeel komt? Er zijn mensen die kunnen dat. Ze kunnen bij wijze van spreken aan een ventiel zien wanneer het geproduceerd is. Maar dat heeft het college niet gedaan. En ik wil graag weten waarom niet. Waarom heeft u van begin af aan niet alles op alles gezet om een zaak te krijgen? Waarom bent u daar pas mee begonnen op het moment dat daar kritische vragen over kwamen en het in de openbaarheid kwam? Is het college het met mij eens dat nu de schijn gewekt wordt dat men het liefst er helemaal niet meer over wilde praten en dat men gewoon de boel de boel liet? En dat pas op het moment dat men niet anders kon, men toen is gaan zoeken of men nog

iets kon dateren? Dit is het in eerste termijn, voorzitter”.

De voorzitter geeft het woord aan de heer Kreule.

“Ja, dank u, voorzitter. Ik kan mij wat dat betreft op hoofdlijnen aansluiten bij de heer Den Daas. Wat alleen bij ons een punt is, iemand verzint ‘laten we foto’s maken’ en ik hoop met het oog op aansprakelijkheidsstelling. Er worden inderdaad 435 foto’s gemaakt en dat je dan niet alle stukjes asbest bewaart, dat snap ik ook best. Maar je maakt toch foto’s in het kader van bewijslast om er iets op te kunnen verhalen? Dan moet er toch iemand geroepen hebben: ‘Jongens is het niet handig dat wij die spullen ook bewaren?’ Er staat een speciale tent om het schoon te maken. Dan had het toch ook even ergens anders heen gebracht kunnen worden? Dus dat zou ik graag van de wethouder willen horen. Wat we ons ook afvragen is: de tegenpartij vroeg schijnbaar naar de buisjes. Wanneer is dat geweest? Want schijnbaar had de advocaat van de heer Haarman ook zoiets van: ‘goh, ik wil die buisjes graag eens zien en weten hoe dat zit’. En wat ik begrijp is dat de wethouder dit op 5 oktober heeft gehoord. En op 13 november is er een brief naar de advocaat van de heer Haarman gegaan. Wanneer heeft de advocaat van de heer Haarman daar om gevraagd? En weet u ook waarom daar om gevraagd werd? Daarnaast wat wij ook niet snappen is dat er veel geheim moest blijven terwijl de heer Haarman dit al wist en er genoeg publiciteit was. Wellicht kan de wethouder daar toch nog eens wat over roepen, of dat helemaal juist is gelopen. Tot zover.”

De voorzitter geeft het woord aan mevrouw Van Steen.

“Dank u wel, voorzitter. Ja, soms vergeten we het wel eens maar het gaat hier over het stortgat van de heer Haarman die door de gemeente aansprakelijk wordt gesteld. En de gemeente zijn wij. En het is belangrijk om hier te proberen bij de hoofdlijnen te blijven. Uiteindelijk zitten wij hier, als je iemand aansprakelijk stelt, om het maximale binnen te halen. Daar zijn wij hier voor ingehuurd en het college doet het werk daarvoor. Dat neemt niet weg dat het CDA vragen heeft. Van meet af aan heeft het CDA gezegd: ‘Wij willen op enig moment als de rechtszaak achter de rug is en wij de aansprakelijkheid hopelijk ook hebben kunnen verzilveren – daar gaan wij voor– een gedegen onderzoek. Het liefst extern.’ Ik blijf mezelf herhalen maar ik blijf daar bij. Ik denk dat als je in gaat zoomen op detailvragen, natuurlijk heeft iedereen die vragen op details. Het CDA wil wat vinden als er een gedegen onderzoek ligt. Gedegen details bekend zijn en in de totale context van het geheel. Dat is voor het CDA het moment dat we gaan kijken, analyseren en wat vinden. Het CDA is echt van mening, alles wat je nu doet aan detailwerk, mogelijk soms wat prutswork (met respect). Maar het gaat om het belang van Raalte. En daarvoor zitten we hier. Dat we gaan voor de aansprakelijkheidsstelling. Het is het stortgoed van de heer Haarman waar het over gaat. En daar moeten we nu voor gaan. En het onderzoek – wat het CDA betreft – op latere termijn. En dan het hele dossier.”

De voorzitter geeft het woord aan de heer Perton.

“Grotendeels ben ik het met mevrouw Van Steen eens. Dit moet terugkomen en dit zal terugkomen. En er zal ook een extern onderzoek komen en het gaat om heel het dossier en niet alleen details. Daarnaast rammelt het wel aan sturing en communicatie. Stellend dat een vergelijkbare situatie zich weer zou voordoen, zou u dat op eenzelfde manier afhandelen? Tot zo zover.”

De voorzitter geeft de heer Misha het woord.

“Dank u wel, voorzitter. 1 Voor allen krijgt op de kop. Ook van deze twee partijen, VVD en Lokaal Alternatief. En als je al die vragen ziet op papier. De tweede vraag, volgens mij zijn er twee mensen verantwoordelijk in deze zaak. De wethouder en de burgemeester. Of zie ik dat verkeerd? En dat mis ik. Er is een griffier en een wethouder. De tweede vraag is: is de VVD en Lokaal Alternatief gevraagd om deze vragen in te trekken? Zo niet, waarom niet? Dank u wel.”

De voorzitter geeft het woord aan de heer Van Kampen.

“Dank u wel, voorzitter. De SP-fractie wilde graag openbaarheid van de stukken en wil ook graag alle poen terug die wij tot nu toe hebben uitgegeven aan vuilnis van een ander. En daar leek het eerst niet op maar nu las ik de krant van de week en op de laatste agendacommissie is het tij gekeerd en wil men nu alles binnenhalen. Precies wat wij willen. De strategie hebben ze nog niet in de krant geschreven, dat doen de meeste trainers van een voetbalclub ook niet. Dus dat moeten we voorlopig maar zo laten, denk ik. We hopen dat we alle poen gaan binnenhalen. Wat mij verbaasde is dat door die krantenartikelen (nadat er laten we maar zeggen wat gelekt was) de

mensen heel verbaasd waren. En daar verbaas ik mij dan over. Want bij al die geheime vergaderingen hebben dezelfde mensen altijd gezeten en hebben zij waarschijnlijk alles gehoord wat de wethouder ooit verteld heeft. Dus, het stond er alsof het gisteren ineens nieuws was. Maar waarschijnlijk was het al lang weer oud nieuws. Daar verbaas ik mij dan een beetje over. En de krant leent zich daarvoor. Voorzitter, die schrijft het gewoon op.”

De voorzitter geeft ter interruptie het woord aan de heer Den Daas.
“Ja, de heer Van Kampen weet toch wat geheimhouden inhoudt?”

De heer Van Kampen: “Dat weet ik. Ik beweer niks.”

De heer Den Daas vraagt: “Heb ik het woord of heeft de heer Van Kampen het woord?”

De heer Van Kampen: “Ja, ik gaf u meteen antwoord”.

De voorzitter geeft aan dat alles door tussenkomst van de voorzitter moet gaan. De heer Den Daas interrumpeert en daarna krijgt de heer Van Kampen het woord. De voorzitter geeft het woord aan de heer Den Daas.

“De heer Van Kampen weet toch hoe geheimhouding werkt? Op het moment dat iets geheim is kun je er in de openbaarheid niet over praten. En de vragen die bij ons leefden die konden wij niet stellen. Wij konden er niet over praten omdat het geheim was. Op het moment dat die geheimhouding doorbroken wordt, is het niet meer geheim en kun je er vragen over stellen. Dus, dat is het hele verhaal.”

De voorzitter geeft het woord aan de heer Van Kampen.

“Volgens mij hadden wij met elkaar de geheimhouding niet opgeheven op het moment dat die stukken in de krant kwamen. U vermoedde dat er gelekt was, dat kan maar dan ga je er dus niet op in want dan lek je zelf ook. Dan krijg je een dubbele lekkage.”

De voorzitter stelt voor om dit onderdeel van de discussie niet verder te voeren. De voorzitter geeft het woord aan de heer Van der Wilt.

“Ja, dank u wel, voorzitter.”

De heer Van Kampen merkt op dat hij nog niet klaar was met zijn verhaal. De voorzitter geeft de heer Van Kampen het woord.

“Nu staat niets meer de snelheid in de weg en kunnen we de procedure gewoon volgen zoals die aangestuurd wordt door het college. Net als alle andere diensten van de gemeente. En wij willen ze nu niet voor de voeten lopen. Dan zouden we waarschijnlijk de zaak alleen maar kunnen verstieren. Wij denken dat het verstandig is als anderen dat ook zouden doen. Maar anderen schijnen daar klaarblijkelijk anders over te denken. Wij willen nu even rustig afwachten wat u binnenhaalt. En daarna zullen wij oordelen of u genoeg heeft binnengehaald. Want zo werkt het toch? Aan het eind van de wedstrijd zijn de cijfers pas bekend. Dank u wel.”

De voorzitter geeft het woord aan de heer Van der Wilt.

“Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, er zijn veel vragen gesteld. Wij hebben er op dit moment nog maar drie. De regie over de sanering. De wethouder gaf aan dat het gebeurde via een projectgroep, een extern bureau. Wie stuurde die projectgroep aan? Welke bestuurders waren erbij betrokken?

Vervolgens de vraag 12. Is uit te sluiten dat deze buisjes doelbewust zijn zoekgeraakt? Dan zegt de wethouder: ‘Ja, dat kun je echt uitsluiten want het was totaal niet bekend dat die buisjes relevant waren voor het bewijs op dat moment’. Dat begrijp ik niet. Want wij hebben 435 foto’s gemaakt van 1200 kuub afval. Dus ongeveer 1 foto per 3 kuub afval. Het is heel toevallig dat je net van die 435 foto’s van die 3 kuub toch die pvc-buisjes hebt gefotografeerd. Sterker nog, niet alleen die buisjes, we hebben zelfs de codering gefotografeerd. Zo scherp dat we kunnen lezen wat er staat. Dat kan toch alleen maar als je gevoel hebt dat die buisjes wel eens relevant zouden kunnen zijn? En dan begrijp ik niet de argumentatie van ‘men wist het niet dus ze zijn weggegooid’. Graag daar een sterkere onderbouwing van.

De vraag wanneer is de vermissing aan het college gemeld, u hebt het kort na 5 oktober gehoord en heeft al op 9 oktober het college op de hoogte gesteld. Mijn vraag is: ‘waarom heeft u daar ook niet direct de raad van in kennis gesteld?’ Want op het moment dat u het hoorde, tussen 5 en 9 oktober, was voor uzelf bekend dat dit toch wel een relevant detail was. En dan komt bij mij de

vraag op – wij hebben daar al eerder een debat over gehad bij het onderwerp communicatie college/raad – waarom de raad hiervan niet direct in kennis is gesteld. Dat in eerste termijn, voorzitter. Dank u wel.”

De voorzitter geeft in de eerste termijn als laatste het woord aan de heer Schokker.

“Dank u wel, voorzitter. Ja, ik kan grotendeels aansluiten bij wat mevrouw Van Steen als coalitiepartner heeft gezegd. Voor ons gaat het erom dat hier een stortgat is van de heer Haarman. Een stuk vervuiling en het gaat erom dat de burgers niet opdraaien voor de kosten. Wij vinden dat wij een zo zorgvuldig mogelijke procedure moeten voeren om dat geld binnen te halen. En ja, wij vragen ons af of daarin past om tegen het advies van de advocaat in – wat hij donderdagavond heel duidelijk heeft uitgesproken richting de fractievoorzitters – hier toch een debat te voeren over details. Wij denken dat het veel verstandiger is om na afloop van de zaak – dan moet ik mij ook aansluiten bij de heer Van Kampen – te evalueren. En dat door een onafhankelijk deskundig bureau te laten doen en daarna het debat hierover te voeren. Niet nu in detail. Voor ons is het belangrijk dat wij de totale saneringskosten binnenhalen in een zo zorgvuldig mogelijke procedure en daarna het debat hierover voeren.”

De voorzitter geeft aan dat de heer Den Daas wil interrumperen.

“De heer Schokker zegt wat iedereen vindt. We moeten het maximale binnenhalen. Maar is de heer Schokker het niet met mij eens dat de fysieke aanwezigheid van bewijsmateriaal het proces wellicht gunstiger voor ons zou doen verlopen?”

De voorzitter geeft de heer Schokker het woord.

“Ik denk dat het op dit moment niet relevant is. U was er donderdag ook. Mijnheer Den Daas, u schreeuwt er nu doorheen. Ik had net begrepen dat dit niet de bedoeling is. Volgens mij moest u iemand uit laten praten en dan aan de voorzitter vragen of u het woord mocht. Zo ging dat volgens mij.”

De voorzitter vraagt of de heer Den Daas nog een keer wil interrumperen.

“Ja, want ik vind het eigenlijk wel schokkend wat de heer Schokker doet. Hij klap uit een besloten vergadering. En ik stel voor dat wij daar de band over afluisteren op een geëigend moment. Want ik begrijp niet dat de één vreselijk op zijn kop krijgt als hij dat doet en bij de ander dat gedoogd wordt. Ik ben überhaupt een tegenstander van gedoogbeleid maar ik vind het toch de moeite waard om de band eens een keer af te luisteren.”

De voorzitter stelt voor om het niet te doen maar de heer Den Daas staat het vrij om dit wel te doen. Hij heeft de heer Schokker niets onhoorbaars horen zeggen over beslotenheid of openbaarheid. Hij geeft de heer Schokker het woord.

“Voorzitter, ik dacht dat dit niets met beslotenheid te maken had. Dit heeft gewoon te maken met het feit dat ik een vraag heb gesteld aan de advocaat. Is het verstandig om hier in het openbaar over te praten? De advocaat heeft daarop geantwoord met ‘nee’. Daar is niets besloten aan in mijn ogen.”

De voorzitter geeft het woord aan de heer Kreule en vindt het fijn dat hij toestemming ter interruptie heeft gevraagd.

“Volgens mij heb ik dat altijd nog netjes gedaan, voorzitter. Mocht het niet zo zijn dan hoor ik dat graag. Ik zou graag van de heer Schokker willen weten, ik snap uiteraard dat je over sommige dingen niets moet vragen en dat een advocaat dat adviseert. Maar in dit geval komt er een persconferentie vanuit de gemeente zelf. Wij geven ook duidelijk aan: mochten er twijfelachtige vragen zijn, beantwoord ze dan niet en geef het dan aan. Hoe zou dit volgens u dan een eventuele rechtsgang in de weg kunnen zitten? Want er is een aansprakelijkheidsstelling geweest, er gaat een dagvaarding uit. En als het goed is zijn alle feiten en dergelijke bekend. Dit moet toch ook voor de Gemeentebelangen vreemd zijn dat je bewijsmateriaal mist? U moet vinden dat het verhaal er niet beter op wordt.”

De voorzitter dankt de heer Kreule voor zijn reactie en geeft de heer Schokker het woord.

“Ja, kijk als wij zulk soort problemen hebben dan huren wij een advocaat in. Dat heeft de gemeente ook gedaan en dat is heel verstandig denk ik. Ik denk niet dat het verstandig is om op dit moment een oordeel te geven. Ik heb al meerdere malen aangegeven – en ik dacht dat anderen dat ook hebben aangegeven – dat vanaf het moment dat de procedure is gevoerd, gaan

wij evalueren en dan vinden wij er wat van. En wij gaan nu wat ons betreft niet in detail over allerlei zaken debatteren.”

De voorzitter beëindigt de eerste termijn en vraagt om een reactie van de zijde van het college. Hij kan zich voorstellen dat er een moment van schorsing zal zijn om de antwoorden goed voor te bereiden. De vergadering wordt voor ten minste vijftien minuten geschorst.

De voorzitter geeft na een lange schorsing van vijftig minuten het woord aan de heer Wagenmans. “Dank u, voorzitter. Ik zal even alle vragen die in dit betoog zitten eruit halen. Ik zal proberen de vragen zo zorgvuldig mogelijk te beantwoorden. Dan begin ik met de zin ‘wat zijn de feiten’. Allereerst wil ik ook hiervoor verwijzen naar het chronologische overzicht waarin het verloop vanaf de vondst van het stortgat is gemeld. Daarnaast vind ik het ook wel belangrijk om u mee te nemen in het proces. Want na de vondst van het stortgat is allereerst een onderzoek uitgevoerd of het stortgat gedateerd kon worden in verband met aansprakelijkheid. En dit onderzoek is uitgevoerd door DHV. Het resultaat van het onderzoek was ook – dan komen we in april tot deze conclusie – heel duidelijk. Het stortgat valt niet te dateren. En vervolgens was de focus gericht op het saneren. In mei is gestart met de sanering van het stortgat.

Voorafgaand aan die sanering is ook gevraagd om alert te zijn op het uitkomend materiaal. In een kader van een dergelijke sanering wordt die sanering altijd uitvoerig gedocumenteerd. Ook al omdat er verantwoording moet worden afgelegd aan het bevoegde gezag over de uitkomst van de sanering. De bodem moet immers wel schoon opgeleverd worden. Begin mei zijn de buisjes gevonden. Die vondst is wel op foto vastgelegd maar is vanuit de projectorganisatie niet direct gerapporteerd aan de ambtelijke top en bestuur. Pas op 27 juni is vanuit de projectorganisatie richting ambtelijke top en bestuur melding gemaakt van de vondst van één buis met daarop een code, namelijk 9101. Vanaf dat moment zijn de inspanningen gericht geweest op nader duiden van de code op de buis en op de gevolgen van deze vondst op een mogelijke aansprakelijkstelling.

Deze acties vanuit het college waren niet het gevolg van in de openbaarheid komen van iets maar doordat op dat moment die informatie vanuit de projectorganisatie beschikbaar kwam. Begin juli werd duidelijk dat de eerste buis stamde uit 1978/1979. En vervolgens is alle informatie ook neergelegd bij onze advocaat om van hem advies te ontvangen over een mogelijke aansprakelijkheidsstelling. Voor het vervolg van de feitelijke gang van zaken verwijs ik ook nu weer naar het chronologische overzicht. Ik concludeer dat het college niet pas actief is geworden nadat iets pas in de openbaarheid kwam maar onmiddellijk nadat de informatie over de buizen het college bereikte actie heeft ondernomen.

Waarom heeft niemand bedacht die buisjes te bewaren? Dat is een vraag die ook de heer Kreule gesteld heeft. Kennelijk zag men het belang op dat moment onvoldoende in. Zoals ik al in de beantwoording heb aangegeven.

Wanneer is door Haarman gevraagd om de buisjes? Dat is op 5 oktober 2012 geweest in een gesprek tussen advocaten en partijen.

Een vraag van de heer Perton. Zou u een vergelijkbare situatie op dezelfde wijze doen? Nee, natuurlijk leer je ook van deze situaties.

Welke bestuurder was betrokken bij de projectgroep en had de regie over het project? De projectwethouder, dat ben ik, wethouder Wagenmans.

Doelbewust zoekraken van de vele foto's. Ik heb al aangegeven dat in het kader van de sanering heel veel zaken gedocumenteerd worden. Daarom veel foto's en ook gedetailleerd. Daarnaast was ook het moment van het vinden en nemen van de foto's wellicht het gevoel dat deze belangrijk waren (die foto's van die buizen). Maar daar is verder kennelijk onvoldoende mee gedaan.

Waarom is niet meteen gemeld aan de raad dat die buisjes niet meer aanwezig waren? De advocaat vond dat niet van cruciaal belang. En dat is de reden dat een en ander niet direct aan de raad is gemeld. In een later stadium bent u hier trouwens wel van op de hoogte gesteld.

Volgens mij heb ik hiermee alle vragen die u gesteld heeft, beantwoord.”

De voorzitter bedankt wethouder Wagenmans en geeft het woord aan de heer Van der Wilt.

“Er is in ieder geval één vraag niet beantwoord, voorzitter. Dat is de vraag welke portefeuillehouders er verantwoordelijk waren voor de projectorganisatie.”

De voorzitter geeft het woord aan wethouder Wagenmans.

“Ja, ik. Wethouder Wagenmans.”

De heer Van der Wilt: “Maar was u de enige in de projectgroep of waren er meerdere bestuurders in de projectgroep?”

Wethouder Wagenmans: “Er was maar één verantwoordelijk wethouder.”

De heer Van der Wilt: “Nee, dat vraag ik niet.”

Wethouder Wagenmans: “Er was één wethouder verantwoordelijk voor de projectorganisatie en dat ben ik.”

De heer Van der Wilt: “Was er een tweede wethouder bij betrokken of niet?”

Wethouder Wagenmans: “Absoluut niet.”

De heer Van der Wilt: “Die vraag stel ik.”

De voorzitter noemt het een helder antwoord. Dit is de eerste reactie van de zijde van het college. De voorzitter vraagt of er behoefte is aan een tweede termijn.

De heer Kreule: “Voorzitter, ik had volgens mij nog een vraag openstaan.”

De voorzitter: “Volgens mij niet, maar goed, stelt u uw vraag maar.”

De heer Kreule: “Ik had nog de vraag gesteld of de wethouder ook wist waarom de tegenpartij ineens naar de buisjes vroeg.”

De voorzitter geeft aan dat naar zijn idee het antwoord was verdisconteerd in de eerste termijn. Hij geeft wethouder Wagenmans het woord.
“Dat moet u aan de heer Haarman vragen.”

Tweede termijn

De voorzitter vraagt wie er behoefte heeft aan een reactie in tweede termijn. Hij noteert de namen en geeft als eerste het woord aan de indiener van het interpellatieverzoek, de heer Den Daas.

“Ja, dank u wel, voorzitter. Nou, ik moet zeggen het zijn korte beknopte antwoorden. En verbazingwekkend dat je daar een uur over moet doen. Het moet mij toch van het hart dat er wel erg makkelijk omgesprongen wordt met de hiaten die erin zitten. Begin mei wordt wat gevonden, 27 juni wordt er melding gemaakt en dan is de boel al weg. Er worden wel foto's van genomen maar ik kan mij niet aan de indruk onttrekken dat er geen regie vanuit het gemeentehuis was. Dat neem ik het college kwalijk. Ze hebben er niet als een bok op de haverkist op gezeten. Terwijl het een heel moeilijk, ingewikkeld en politiek gevoelig dossier is. Dan laat je dat toch niet afhangen van derden en de werkvloer, met alle respect? Dan zorg je toch dat je de vinger aan de pols houdt? En niet door zelf te gaan graven en weet ik veel wat, maar je laat je voortdurend informeren en dat is niet gebeurd. Want begin mei worden buizen gevonden en die worden gefotografeerd. Toen stond die datering er ook al op (die nummertjes) en er wordt pas 27 juni melding van gemaakt. Op het moment dat hij zo laat ingelicht wordt – en dat wil ik graag van de wethouder weten – was hij daar toen kwaad over of vond hij dat normaal? Daar wil ik eens een reactie over horen. En waar ik bijna van mijn stoel van val is het voortdurend achter de advocaat verschuilen. Eerst verschuilen we ons achter de rechtszaak en achter dit en achter dat. Maar nu wordt zelfs met droge ogen verteld dat de advocaat het niet cruciaal vond om de raad in te lichten. Daar gaat de advocaat toch niet over? We hebben openbaar bestuur en de advocaat bepaalt of de raad ingelicht wordt of niet. Zou de wethouder dat nog eens kunnen toelichten? Want heeft hij nog meer goede tips van de beste man gekregen hoe een raad bestuurd moet gaan worden? Dit is bestuurlijk, dit is helemaal niet juridisch. Dus dat vind ik heel vreemd en daar wil ik antwoord op hebben. En net zoals op die vorige vraag van die lacunes in de tijd en de reactie van de wethouder hierop toen hij het dus zo laat hoorde en politiek aan zijn water kon voelen dat hij hierop nat zou gaan. Wat heeft hij toen gezegd? Wat heeft hij gedaan? Heeft hij gezorgd in de organisatie dat hem dat nooit meer zou gebeuren? Of vindt hij dat ook allemaal normaal?

De tweede termijn, voorzitter. Daar laat ik het bij. Oh ja, nog één dingetje. DHV, ook weer een derde die bepaalt hoe wij handelen. DHV bepaalde dat het stortgat niet gedateerd kon worden,

het valt niet te dateren. Op grond waarvan heeft DHV dat gezegd? Dus ik heb drie vragen gesteld.”

De voorzitter geeft het woord aan de heer Kreule.

“Ja, dank u voorzitter. Al met al blijf ik ook constateren dat er wederom informatie te lang in een projectgroep blijft hangen. Wat mij triggerde is toen ik het antwoord op de vraag van D66 hoorde, dat u het de volgende keer anders zou doen. Maar wat zou u dan de volgende keer anders doen? Want het is natuurlijk makkelijk zeggen dat u het de volgende keer met de kennis van nu beter zou doen maar dan ben ik wel benieuwd wat u hiervan heeft geleerd.

Wat mij daarnaast ook heel erg verbaasde is dat de advocaat inderdaad het missen van de buisjes niet nodig vond om aan de raad te melden. Dat mag een advocaat vinden. Maar dat er daarna steeds gezegd wordt: ‘in overleg met de advocaat’, dan ligt hier schijnbaar vertrouwelijkheid op. Dat die buisjes missen is voor mij sinds vorige week nieuw. Als het dan niet cruciaal is, waarom ligt er dan geheimhouding op? Dat kan ik niet met elkaar rijmen. Als iets niet belangrijk is, waarom ligt er dan geheimhouding op? Ja, inderdaad. Ik krijg er nog eentje ingefluisterd. Men zag het belang van de bewaring niet in terwijl het inderdaad wel de taak was. Ik heb wel het gevoel dat de wethouder goed probeert te antwoorden maar of het komt niet goed over of het ligt aan mij. Maar al met al heb ik niet het gevoel dat we hier heel veel mee zijn opgeschoten en dat dit een volgende keer niet weer gebeurt. Ik hoop eigenlijk dat de wethouder dat op een of andere manier kan wegnemen. En dan heb ik nog een laatste vraag: laat u adviezen van een advocaat ook nog dubbel checken door een tweede advocaat zodat u zeker weet dat alles 100% goed gaat? Tot zo ver.”

De voorzitter geeft het woord aan de heer Van der Wilt.

“Dank u wel, voorzitter. Na een schorsing van bijna een uur had ik een iets beter gefundeerd antwoord verwacht. De wethouder geeft aan dat we in mei zijn gaan saneren en toen is gezegd: ‘wees alert op vrijkomend materiaal’. Vervolgens is alles gefotografeerd want we wisten dat het belangrijk kon zijn en vervolgens is het belang niet onderkend van de buisjes. Ik begrijp daar helemaal niets van. En volgens mij is het antwoord ook niet consistent. Ik heb in de eerste termijn aan de wethouder gevraagd om daar een wat stevige onderbouwing van te geven. Ik vind dit geen stevige onderbouwing. Het is een innerlijke in tegenspraak met zichzelf zijnde verklaring. We zagen het belang niet maar hebben het gefotografeerd want we vonden het wel belangrijk. Ja, ik begrijp daar helemaal niets van. Ik hoop dat de wethouder in de tweede termijn (en daar mag hij van mij best wel even voor schorsen) daar een antwoord op kan geven. Maar zo begrijp ik er helemaal niets van. De communicatie, ja voorzitter, daar is volgens mij al voldoende over gezegd door de twee vorige sprekers. Ik kan mij daar alleen maar over verbazen, voorzitter. Hoewel, we hebben daar de afgelopen tijd wel wat meer van gezien en ik heb er wel eens vragen over aan het college gesteld. Dit past wel in dat traject, helaas. Dit in tweede termijn. Dank u wel.”

De voorzitter geeft het woord aan de heer Perton.

“Dank u wel, voorzitter. Ik had een korte vraag en dat was een kort en stellig antwoord. Nee, u zou het niet op eenzelfde manier aanpakken. En toen maaide de heer Kreule een beetje het gras voor mijn voeten weg. Want mijn vervolgvraag was: u zit in een politieke functie en de kans bestaat dat u er in de volgende termijn niet zit. Hoe hebt u dit geborgd in de organisatie? Of hoe gaat u dit borgen in de organisatie? Het is heel leuk dat een wethouder dit goed wil aanpakken maar ik wil weten hoe de organisatie dit borgt. Dank u wel.”

De voorzitter geeft aan dat dit de reacties in tweede termijn zijn. Er waren vier sprekers genoteerd. De voorzitter geeft aan dat de heer Van der Wilt zich niet had gemeld. Wat laat hij zien?

De heer Van der Wilt: “Ik was nog wat over een stuk vergeten te vragen aan het begin van de vergadering wat al veertien dagen op de site staat.”

De voorzitter merkt op dat dit later nog kan en dat het in de gaten zal worden gehouden. De voorzitter vraagt of de heer Wagenmans behoefte heeft aan overleg met de adviseurs.

De vergadering wordt geschorst.

De voorzitter heropent de vergadering. Voor beantwoording van de vragen geeft hij het woord aan het college, de heer Wagenmans.

“Dank u wel, voorzitter. Er zijn opnieuw een aantal vragen gesteld en ik zal ook hier weer proberen op de juiste wijze antwoord te geven. Onder andere is de vraag gesteld of de wethouder kwaad was. Ontstemd is misschien het juiste woord. En dat is ook doorgekomen richting projectorganisatie. Ook de heer Den Daas stelde een vraag of wij ons verschuilen achter een advocaat. Dat heb ik niet gezegd. Ik heb ook niet gezegd dat de advocaat vond dat het niet gemeld moest worden aan de raad. Ik heb gesteld dat de advocaat het ontbreken van de buisjes niet cruciaal vond en dat dat de reden was en is geweest om een en ander niet direct aan de raad te melden.

Ook heeft hij de vraag gesteld op wat voor basis concludeerde DHV dat het stortgat niet te dateren was. Door DHV (en dat is een zeer gerenommeerd bureau) is in opdracht van de gemeente een degelijk en deugdelijk onderzoek uitgevoerd. En dat heeft geresulteerd in de stelling dat het stortgat niet te dateren was.”

De heer Den Daas: “Voorzitter, mag ik één vraagje stellen?”

De voorzitter geeft het woord aan de heer Den Daas.

“U zegt: het was een degelijk onderzoek en een gerenommeerd bedrijf. Maar is de wethouder het met mij eens dat het resultaat van het gedegen onderzoek van het gerenommeerde bedrijf bedroevend was? Want het was wel te dateren.”

De voorzitter geeft het woord aan wethouder Wagenmans.

“Nee, die mening deel ik niet met u. Ik ben het niet met u eens. Toen men het stortgat ging saneren en uit ging diepen, zijn pas materialen naar boven gekomen die men later kon dateren. En dat kan men bij historisch onderzoek op die manier niet doen. Het rapport van het historische onderzoek ligt ook ter inzage. Dus u kunt daar kennis van nemen.

Ook werd de vraag gesteld wat zou het college in een voorkomend geval anders doen.

Allereerst wil ik toch wel benadrukken dat dit voor Raalte een zeer uniek geval is. Er is geen sprake van een routinekwestie of routinematig handelen. Op dit moment is het ook moeilijk om concreet aan te geven hoe we zaken in het vervolg anders zullen doen want dat is erg afhankelijk van de feitelijke situatie op dat moment. Wel kunnen we als voorbeeld van lering trekken en aangeven dat we in het kader van aankopen van gronden – en dat heb ik ook al afgesproken met de raad – alerter zullen zijn op bodemvervuiling. Dat is een uitspraak die we vorig jaar met elkaar gemaakt hebben.

Daarnaast hebben wij ook aangegeven aan u dat wij eerder in dergelijke situaties terugkoppelen naar de raad danwel in vertrouwelijkheid. En dat wij, het college, korter op de projectorganisatie zitten. Dus eerder melden vanuit de projectorganisatie richting college en richting bestuurders. En dat zijn zaken die wij dus op dit moment ook al doen.

De vraag van de heer Van der Wilt over de innerlijke tegenstrijdigheid. Die vraag is voor mij ook voorstelbaar en het blijft voor mij ook een vraag. Ik worstel met dezelfde innerlijke tegenstrijdigheid, mijnheer Van der Wilt. Aan de ene kant is men alert geweest en heeft men gedocumenteerd maar in het vervolg daarop zijn direct de goede conclusies getrokken en de goede acties uitgezet. Men had de juiste conclusies op dat moment moeten trekken maar dat heeft men niet gedaan. En die innerlijke tegenstrijdigheid, daar worstel ik ook mee. Had men dat wel gedaan dan hadden we daar op een andere manier op gereageerd. En dat is de feitelijkeheid. Ik kan er niets aan veranderen. Ik had het liever ook anders gezien maar kan het niet veranderen. Op dat moment dat wij kennisgenomen hebben van die datums, hebben wij ook actie ondernomen. En dat is de feitelijkeheid, ik kan er niets anders van maken.”

De voorzitter geeft het woord aan de heer Van der Wilt.

“Voorzitter, vertaal ik de portefeuillehouder goed als hij zegt: ‘ik snap het ook niet’? Zegt u dat in feite?”

Wethouder Wagenmans: “Laat ik het zo zeggen: ‘Ik worstel met dezelfde innerlijke tegenstrijdigheid waarmee u worstelt’.”

De heer Van der Wilt: “Ja, dus eigenlijk. U snapt het ook niet, oké. Dan delen we dat.”

De voorzitter geeft aan dat de laatste woorden van de wethouder waren dat hij met dezelfde innerlijke tegenstrijdigheden worstelde.

Wethouder Wagenmans: "Het antwoord is: 'ja'."

De heer Van der Wilt: "Het is helder, voorzitter."

De voorzitter merkt op dat als het helder is dan is het goed. Dan zijn hiermee de vragen die nog openstonden beantwoord en zijn we aan het eind van de tweede termijn aangekomen.

De heer Kreule: "Voorzitter, ik had het idee dat ik nog twee vragen had openstaan."

De voorzitter geeft aan dat de vragen kunnen worden gesteld en ze dan beantwoord worden. Komt de heer Kreule dan tot een conclusie?

De heer Kreule: "Er zou een conclusie uit kunnen volgen maar dat hoeft niet. Ik had nog een vraag hoe het zat met die vertrouwelijkheid. Het was dus niet cruciaal maar waarom is er dan vertrouwelijkheid opgelegd? En ik had nog gevraagd of de adviezen nu ook nog weer door een extra partij nogmaals worden beoordeeld."

De voorzitter geeft het woord aan wethouder Wagenmans.

"Nee, er wordt geen derde advocaat bijgehaald want de kosten zijn al hoog genoeg. We zijn van mening dat we met deze advocaat voldoende uit de voeten kunnen. Wat de vertrouwelijkheid betreft, op 18 oktober zijn we met elkaar in gesprek gegaan en er zijn afspraken gemaakt binnen het presidium. En zo lang de zaak onder de rechter was, of zo lang wij met de partijen in gesprek waren – en dat heb ik ook gezegd – en als dat niet meer relevant is dan gaan we in de openbaarheid. En dat is op dit moment.

De voorzitter vraagt of hiermee alle vragen zijn beantwoord en geeft vervolgens het woord aan de heer Den Daas.

"Voorzitter, ja de vragen zijn beantwoord. Maar ik zou graag een schorsing willen aanvragen. Het hoeft geen uur te duren, voorzitter."

De voorzitter geeft aan dat de schorsing kan worden toegestaan maar er is een terechte opmerking over het feit dat er wordt gesproken in twee termijnen en u hebt al een derde termijn gehad. Hij neemt aan dat daarna niet meer het woord wordt gevoerd. Maar de heer Den Daas wil wel een schorsing? De heer Den Daas kan niet meer het woord voeren nadat twee termijnen zijn afgesloten. Een schorsing kan niet worden tegengehouden maar de twee termijnen zijn afgerond.

De vergadering wordt geschorst.

De voorzitter heropent de vergadering en geeft het woord aan de heer Den Daas.

"Ja, dank u wel, voorzitter. Omwille van mijn spreektijd die toch aardig op zijn eind loopt wil ik graag het woord aan de heer Kreule geven."

De voorzitter geeft aan dat ook de heer Kreule nog heel weinig spreektijd heeft en geeft hem vervolgens het woord.

"Ja, dank u, voorzitter. Dat principe spreektijd moet ik ook voor de verandering aan wennen, dat is normaal ook geen probleem. Wij willen graag een motie indienen, samen met Lokaal Alternatief en de PvdA. En gezien de spreektijd zal ik het proberen kort te houden.

Motie: Zoekraken pvc-buisjes (zwaarwegend bewijsmateriaal) in aansprakelijkstellingprocedure (Lokaal Alternatief, VVD, PvdA)

De raad van de gemeente Raalte, op 24 april bijeen, 2013 overwegende dat:

- *de gemeente Raalte veel extra saneringskosten moest maken om het aangekochte terrein aan de Heesweg in Raalte vrij te maken van zowel asbest als overig gestort materiaal, het college zich kennelijk al in een vroeg stadium realiseerde dat een procedure tot aansprakelijkheidsstelling jegens de verkoper zou volgen;*

- *daarmee in een vroeg stadium duidelijk was dat de uiterste zorgvuldigheid, zowel ten aanzien van de procedure als ten aanzien van de bewijsvoering geboden was;*
- *van de wethouder verwacht mocht worden dat strak de regie zou worden gehouden op zowel het vinden als het archiveren van alles wat een rol speelt in de bewijsvoering;*
- *van de wethouder verwacht mocht worden dat alle ontwikkelingen op een zorgvuldige wijze actief gecommuniceerd zou worden met zowel college, burgemeester als raad/presidium;*
- *is van oordeel dat de wethouder ten aanzien van de regievoering, ten aanzien van het toezicht op het archiveren belangrijke steken heeft laten vallen en daarmee het aanzien van de gemeente Raalte heeft geschaad;*
- *ten gevolge van de falende regievoering de positie van de gemeente in de schadeclaimprocedure kwetsbaarder is geworden, de wethouder schijnbaar een externe partij laat bepalen wat wel of niet aan de raad gemeld hoeft te worden;*
- *spreekt haar afkeuring uit over deze handelwijze van de wethouder inzake de regievoering, inzake het archiveren van zwaarwegend bewijsmateriaal en de wijze van communiceren;*

en gaat over tot de orde van de dag.

De voorzitter bedankt de heer Kreule voor de toelichting op de motie. Hij hoort het woord 'afkeuring'. Hij kan zich voorstellen dat anderen hier ook op willen reageren. Hij vraagt of er bij de raad behoefte is aan schorsing. Deze behoefte is niet aanwezig. Hij geeft het woord aan mevrouw Van Steen.

"Het was een uitgebreide tekst die ik niet voor mij heb. Dus die wacht ik even af."

De voorzitter geeft aan dat het daarom heel erg lastig is voor de andere leden van de raad om daar op dit moment een oordeel over te geven. Hij vraagt of er aan de zijde van het college behoefte is aan schorsing. De voorzitter stelt voor dat de motie door de griffie wordt verspreid. Eenieder kan hier kennis van nemen en er zal verder worden gegaan met de agenda. Op een later tijdstip in de vergadering zal er over de motie worden gestemd.

De heer Van Kampen: "Ik zou de motie van mij ook graag indienen."

De voorzitter geeft aan dat hij vanzelf aan de beurt komt. Er zullen latere stemverklaringen plaatsvinden ten behoeve van de ingediende motie.

De voorzitter stelt na agendapunt 9 voor om de stemverklaringen af te leggen. Gevraagd wordt of er behoefte is aan een korte en kernachtige stemverklaring. Hij geeft als eerste het woord aan mevrouw Van Steen.

Mevrouw Van Steen: "Dank u wel, voorzitter. De CDA-fractie vindt het niet opportuun op dit moment op detailkwesties in te gaan in deze hele kwestie omdat we gaan voor het maximale doel. Dat is de aansprakelijkheidsvordering maximaal binnenhalen en in onze optiek dragen tussentijdse debatten en visies niet bij aan het bereiken van het optimale resultaat en dit in het belang van de burger van Raalte. Dank u wel."

De heer Van Kampen: "Wij willen nu de broedende kip niet storen en verwachten een megaresultaat."

De heer Perton: "Dank u wel, voorzitter. Wij willen afwachten tot de hele procedure heeft gelopen en pas dan een oordeel geven over het handelen van de wethouder alhoewel er al wel wat smetjes zijn. Tot zover."

De heer Van der Wilt: "Ja, voorzitter. Wij hebben eerder in dit traject al eens een motie van afkeuring ingediend vanwege de in onze ogen gebrekkige communicatie op dit dossier, tijdstip waarop de raad werd geïnformeerd, het college werd geïnformeerd en helaas constateren we dat tot afgelopen week opnieuw de communicatie op dit dossier zo onder de maat was dat naar ons

idee daar de gemeente Raalte schade door heeft geleden. Dat is voor ons aanleiding om deze motie mede in te dienen. Wat voor mij geen detail is, want het gaat echt om de communicatielijnen van het college – het is niet eens deze wethouder, het is dit college – en het uiteindelijke doel, geld binnenhalen, blijft gewoon overeind staan uiteraard, maar van ons een helder signaal: de communicatie zoals die nu gaat, kan niet langer, dus wij dienen mede deze motie in. Dank u wel.”

De heer Schokker: “Ja, voorzitter, wij vinden (en dat hebben we in eerste termijn ook heel helder gesteld) het op dit moment veel te vroeg om hier nu op deze manier over te spreken en wij denken dat dit zeker niet het resultaat dient. Wij gaan ervan uit, en dat was het doel van dit hele verhaal, dat wij maximaal de kosten kunnen verhalen. Wij denken dat dit debat daar zeker niet aan heeft bijgedragen en wij vinden het ook jammer dat het op dit moment wordt gevoerd en dat men niet rustig de procesgang afwacht.”

De voorzitter brengt de motie in stemming.

De motie wordt verworpen met de aantekening dat de fracties van VVD, LA en PvdA geacht willen worden voor de motie gestemd te hebben.